

Belgian Disability Forum

Algemene vergadering van 26/02/2015

Verslag

Aanwezigheden

Aanwezig

DESMET	Emilie	Altéo vzw
TREMOUROUX	Marc	Altéo vzw
BODART	Philippe	Altéo vzw
RUTJES	Bernadette	NVHVG vzw
BAKRIM	Hayat	ANLH vzw
LEMIERE	Catherine	ASPH asbl
BOURDEAUDUCQ	Christine	ASPH asbl
MARLIERE	Gisèle	ASPH asbl
ANGILLIS	Victor	Belgische MS-liga
VERSTRAETE	Filip	Fevlado vzw
BOUQUELLOEN	Frederic	FFSB asbl
BOUKERDOUS	Anaïs	FFSB asbl
SCHLEMBACH	Peter	Kleines Forum
BORRE	Ingrid	KVG vzw
GYSELINCK	Pierre	KVG vzw
KEMPEN	Marc	KVG vzw
TOLFO	Flavio	Les Briques du GAMP
VRDAG	Ronald	Brailleliga vzw
ROMBAUTS	Jokke	NVSM
WILMET	Eric	NVSM
NIESTEN	Reinhart	VFG vzw

Machtigingen

TOURNE	Johan	LCM	aan Altéo - Philippe Bodart
LODOMEZ	Jacques	AP3	aan ASPH – Catherine Lemièr
JACQUINET	Serge	LCM	aan Altéo - Philippe Bodart - niet geldig
VAN DE WIEL	Lien	KVG vzw	aan VFG vzw - Ingrid Borré - niet geldig

Verontschuldigd

TOURNE	Johan	LCM
LODOMEZ	Jacques	AP3
JACQUINET	Serge	LCM
VAN DE WIEL	Lien	KVG vzw

Afwezig

FINDERS-BINJE	Patrick	AHVH vzw
DE SMET	Herman	AHVH vzw
GOBLET	Dominique	Altéo vzw
LONOBILE	Gaetano	Altéo vzw
VERHAEGEN	Patrick	Altéo vzw
KEMPENEERS	Thérèse	NVHVG vzw
HERMAN	Stéphanie	ANLH vzw
RENARD	Elisabeth	AP3 asbl
DEGODENNE	Léon	ASPH
DOHET	Isabelle	ASPH asbl
DE WISPELAERE	Nathalie	ASPH asbl
TIHON-DECOKELE	Christiane	Belgische MS-liga
VAN HOOREBEKE	Andy	FEVLADO
GOFFIN	Emilie	GAMAH asbl
SNOECK	Vincent	GAMAH asbl
SPODEN	Doris	Kleines Forum
HECK-ZAPPELLI	Laure	Kleines Forum c/o Aktion Behinderten Hilfe
VERMEEREN	Henk	KVG vzw
VAN DE WIEL	Lien	KVG vzw
SCHREUDERS	Pierre	KVG vzw
COLSOUL	Danielle	LCM
DUBOIS	Marc	LCM
GREOLI	Alda	LCM
JAVAUX	Christian	LCM
LEUS	Ignace	LCM
PEIRSEGAELE	Bert	LCM
STORME	Annelies	LCM
JACQUINET	Serge	LCM
TOURNE	Johan	LCM
de MEULENAERE	Bernadette	Le Silex asbl
KUMPS	Virginie	Le Silex asbl
AGONI	Cinzia	Les Briques du GAMP
CLAEYS	Catherine	Brailleliga vzw

JARDIN	Noëlla	Brailleliga vzw
MAGIS	Michel	Brailleliga vzw
BRAGGAAR	Jacques	NVSM
DEBBAUT	Peter	NVSM
DESCHAMPS	Ivan	NVSM
HUSDEN	Yolande	NVSM
LUYPAERT	Yvette	NVSM
RUEBENS	Bruno	NVSM
STEEMANS	Irène	NVSM
XHROUET	Marc	NVSM
DENAYER	Eddy	VFG vzw
SOREE	Viviane	VFG vzw
ENGELN	Marieken	VFG vzw
WEYTJENS	Annelies	VFG vzw
NIESTEN	Reinhart	VFG vzw

De Voorzitter, Pierre Gyselinck, stelt vast dat het aanwezigheidsquorum bereikt is: 14 lidorganisaties zijn aanwezig of geldig vertegenwoordigd. Hij verklaart de algemene vergadering geopend. Hij bedankt de aanwezigen en zegt wie zich verontschuldigd heeft.

1) Goedkeuring van het verslag van de AV van 11 februari 2014

Om technische redenen konden de rekeningen van 2013 niet op de AV van 2014 uitgedeeld worden. F. Tolfo vraagt ze te kunnen inkijken.

O. Magritte zegt dat ze bij deze van dit jaar gevoegd zijn.

Het verslag van de algemene vergadering 2014 wordt zonder opmerkingen goedgekeurd.

2) Leden: aansluitingen en ontslagen 2014

De secretaris-generaal, Gisèle Marlière, stelt vast dat de raad van bestuur geen nieuwe aanvragen voor aansluiting of ontslag ontvangen heeft.

3) Voorstelling van het activiteitenverslag 2014

De voorzitter geeft het woord aan de secretaris-generaal, Gisèle Marlière, die het activiteitenverslag 2014 (bij dit verslag) voorstelt.

Ter inleiding wijst zij erop dat het BDF-secretariaat in 2014 gedurende 10 maanden van de 12 beperkt was tot één persoon, en bovendien te maken kreeg

met een bijzondere uitdaging: het alternatief BDF-verslag. Zij bedankt het secretariaat van harte voor het verrichte werk.

Zij neemt de belangrijkste punten van het voorbije jaar door.

1. UNCRPD

a) Publicatie van het alternatief BDF-verslag

In 2014 werd intensief gewerkt aan het alternatief BDF-verslag over de uitvoering van het Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap (UNCRPD).

Het resultaat werd naar Genève verstuurd en in het Frans, Nederlands en Engels op de website van het BDF gezet. De aanbevelingen van het BDF werden in het Duits en in een gemakkelijk leesbare versie vertaald. De audioversies van de aanbevelingen, in het Frans en het Nederlands, konden online gezet worden. Die verschillende dragers zorgden voor een ruime zichtbaarheid van het alternatief verslag op het supranationale niveau.

In België werd eveneens een specifieke communicatieplanning uitgewerkt om dit instrument goed te kunnen opvolgen, bij de pers en het grote publiek, maar ook bij de beleidsmakers: het verslag werd naar alle federale ministers en de ministers van de Gewesten en de Gemeenschappen gestuurd. Ook op de verschillende parlementaire Belgische vergaderingen werd het positief onthaald.

Tot slot werd voor de informatie van personen met een handicap zelf een beroep gedaan op de lidorganisaties van het BDF. In totaal tellen zij ongeveer 250.000 personen met een handicap en leden van hun gezin. De lidorganisaties van het BDF hebben alle nodige informatie over het verslag, de uitwerking en inhoud ervan en over de lopende VN-procedure ontvangen, zodat zij hun leden kunnen inlichten (internetsites, tijdschriften, ...).

b) Voorstelling van het alternatief verslag aan het Comité voor de rechten van personen met een handicap

G. Marlière herinnert eraan dat de VN voorziet in een tussenstap die komt vóór wat de constructieve dialoog tussen de lidstaat en het Comité voor de rechten van personen met een handicap genoemd wordt (tweede helft van september 2014). Voor de deskundigen van het Comité voor de rechten van personen met een handicap is dit de gelegenheid om van gedachten te wisselen met de vertegenwoordigingen van de organisaties die een alternatief of een parallel verslag ingediend hebben.

Drie Belgische organisaties hadden een dergelijk verslag opgesteld: de GRIP en het BDF een alternatief verslag, en het Interfederaal Centrum voor gelijke kansen een parallel verslag. De uitdaging voor ieder van hen bestond erin hun aandachtspunten in een beperkte spreektijd toe te lichten. Voor de drie organisaties samen beschikten zij over 1 uur.

Zo hebben zij een verslag van 270 bladzijden kunnen terugbrengen tot 9 prioriteiten. Er werd overeengekomen volgende thema's te behandelen:

- coördinatie en transversaliteit van het beleid tussen de verschillende overheidsniveaus;
- ondersteuning en inrichten van officiële adviesorganen van representatieve organen voor personen met een handicap in elk deelgebied;
- ontoereikend aanbod van diensten die een zelfstandig leven en deelname in de maatschappij mogelijk maken, met inbegrip van de situatie van zwaar zorgbehoevende personen;
- universele toegankelijkheid;
- werkgelegenheid;
- situatie van geïnterneerde personen met een handicap;
- onderwijs;
- ondersteuning van de persoon door opgeleid en bekwaam personeel;
- ondersteuning bij de besluitvorming.

Zodoende kon de samenhangende, gestructureerde en geïntegreerde werking van het verenigingsleven in een positief daglicht geplaatst worden.

c) Opvolging van de aanbevelingen van het Comité voor de Belgische Staat

In 21 aanbevelingen toonde het Comité voor de rechten van personen met een handicap de Belgische beleidsmakers in welke domeinen zij dringend vooruitgang moeten boeken voor een betere inclusie van personen met een handicap in de Belgische maatschappij.

Sommige aanbevelingen hebben vooral betrekking op het beleid:

- opmaak van een strategisch "handicapplan" (§ 6);
- participatie van personen met een handicap in de besluitvormingsprocessen die voor hen van belang zijn (§ 10);
- noodzaak om op beleidsniveau te beschikken over bruikbare statistieken en gegevens (§ 43);
- evolutie naar inclusief onderwijs (§ 24);

- invoering van een mechanisme voor de ondersteuning van gezinnen met kinderen met een handicap (§ 35);
- zorgen voor hulp bij het nemen van beslissingen (§ 37);
- uitwerken van een dwingende planning inzake toegankelijkheid (§ 22);
- garanderen van het recht op tewerkstelling (§ 39);
- uitwerken van een strategie met het oog op de sensibilisering voor de inhoud van het UNCRPD (§ 18 en 20).

In augustus 2019 zal een tussentijds verslag ingediend worden. De Belgische Staat zal erin toelichten welk gevolg gegeven werd aan de aanbevelingen, en het verenigingsleven zal wijzen op de uitdagingen die niet vervuld zijn. Het zal het werk afbakenen dat de Belgische overheid en het BDF de komende jaren zullen moeten verzetten.

d) Opvolging van het Verdrag op supranationaal niveau

- **Conferentie van de Staten die Partij zijn**

Net als de voorbije jaren hebben de voorzitter van het BDF, Pierre Gyselinck, en de voorzitter van de NHRPH, Gisèle Marlière, het Belgische maatschappelijk middenveld vertegenwoordigd op de conferentie van de Staten die Partij zijn van het UNCRPD. De federale Staat heeft de vertegenwoordigingskosten voor zijn rekening genomen.

Heel wat Staten vinden dat statistische gegevens over personen met een handicap aanzienlijk beter verzameld en gebruikt moeten worden. Dit algemene standpunt is uiteraard koren op onze eisenmolen. Het kan niet genoeg herhaald worden: op basis van gegevens en statistieken kunnen doelstellingen geprioriteerd en politieke besprekingen op gang gebracht worden.

Het blijft een spijtige zaak dat het maatschappelijk middenveld in dergelijke high-levelvergaderingen nauwelijks aan bod komt. Toch heeft het voorzitterschap voor het eerst duidelijk zijn ontgoocheling hierover geuit en gevraagd in 2015 meer aandacht hieraan te besteden. Op de volgende vergaderingen moet hier werk van gemaakt worden; de geloofwaardigheid van de VN staat op het spel. Het BDF zal het EDF, en eventueel de secretaris-generaal van de VN, hierover aanschrijven met het oog op de conferentie van 2015.

- **Andere acties in het kader van de mensenrechtenverdragen**

Dankzij het alternatief verslag kon het BDF in de schijnwerpers gezet worden. Het BDF heeft ook initiatief genomen in een aantal andere internationale rapporteringen, bijvoorbeeld voor het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie tegen vrouwen (CEDAW).

2. Vrij verkeer en toegankelijkheid

Het BDF blijft heel aandachtig en actief in het dossier 'Mobiliteitskaart' voor personen met een handicap. Jammer genoeg werd in 2014 op Europees vlak onvoldoende aandacht besteed aan dit project. Het BDF heeft nog veel werk voor de boeg, wat de komende jaren onder de aandacht gebracht zal worden in alle nationale en internationale BDF-bijeenkomsten.

Het BDF heeft nogmaals de Belgische jury van 'Acces.City Award' gecoördineerd. Het heeft grote bedenkingen bij de procedure en de criteria voor de erkenning van de prijs. Belgische en Europese steden stellen zich nauwelijks kandidaat. Het heeft het EDF ingelicht over zijn twijfels over het voortzetten ervan. Voorts is het enorm misnoegd over de organisatie van de Europese dagen van personen met een handicap: de spreektijd voor de personen zelf was serieus ingekort. De officiële sprekers speelden een figurantenrol en kwamen niet overtuigend over tijdens hun – vaak onbegrijpelijke – bijdrage, die niet afgestemd was op de intellectuele capaciteiten van alle personen met een handicap.

De voorzitter vraagt de secretaris-generaal haar verhaal af te ronden om het tijdschema van de vergadering te kunnen naleven. Hij wijst erop dat het activiteitenverslag heel uitvoerig is en dat het secretariaat bijkomende informatie kan bezorgen aan wie dat wenst. Hij stelt voor het activiteitenverslag goed te keuren, maar geeft iedereen eerst het woord.

F. Tolfo vraagt wat er zal gebeuren met dit verslag.

G. Marlière antwoordt dat dit in het actieplan staat. Dit plan werd onderschreven door alle adviesraden en zal dus de leidraad voor de prioriteiten in 2015 zijn.

4) Goedkeuring van het activiteitenverslag 2014

Het activiteitenverslag 2014 wordt unaniem goedgekeurd.

5) Voorstelling van de rekeningen 2014

De penningmeester, Philippe Bodart, stelt de BDF-rekeningen van 2014 voor.

De activa bedragen **€ 41 224,37**.

Hij wijst erop dat de post 'Klanten' voornamelijk uit terugbetalingen bestaat die het EDF ons verschuldigd is wegens de deelname van de BDF-vertegenwoordigers aan de statutaire vergaderingen, hetzij **€ 8 851,36** bij afsluiting.

Hij vervolgt dat het BDF in 2014 vertegenwoordigd kon worden op de conferentie van de Staten die Partij zijn van het UNCRPD in New York. Dit jaar werden alle kosten voor die verplaatsing evenwel door de FOD Sociale Zekerheid betaald. Het BDF hoefde het geld dus niet voor te schieten.

De passiva bedragen **€ 41 224,37**.

De penningmeester herinnert eraan dat de kosten voor het opstellen en het verdedigen van het alternatief verslag in Genève, in april en september 2014, met een deel van de opgebouwde reserves betaald konden worden. De deelgebieden hadden beslist dat de representatieve organisaties voor personen met een handicap konden deelnemen aan de constructieve dialoog. Op die manier konden de verplaatsings- en verblijfskosten voor de zitting van september serieus gedrukt worden.

Hij wijst erop dat het BDF elk jaar een bijdrage van **€ 8 000,00** moet betalen aan het EDF. De raad van bestuur zorgt ervoor dat die bijdrage steeds minstens één jaar op voorhand aan het BDF voorgeschoten wordt.

Activa en passiva zijn in evenwicht.

De penningmeester zegt dat de kosten in totaal **€ 15 663,43** belopen, wat meer is dan vorig jaar.

Hij wijst erop dat de posten 'Vertaling' en 'Publicatie' bijna volledig verband houden met de publicatie van het alternatief verslag. Voorts bevat de post 'Verplaatsingskosten' enerzijds verplaatsingen in het buitenland voor vergaderingen die georganiseerd zijn door het EDF, en anderzijds kosten voor verplaatsingen in Genève voor het alternatief verslag. Deze zijn niet geïdentificeerd in de tabel, maar belopen € 2 678,58.

De penningmeester meldt dat de opbrengsten in totaal **€ 19 119,43** bedragen, een stijging van **€ 889,82**.

Ter informatie wijst hij erop dat de post 'Deelname aan de kosten' overeenkomt met de terugbetalingen van het EDF voor de deelname aan Europese

vergaderingen. Het EDF heeft in de loop van het jaar al onze voorschotten terugbetaald en een deel van zijn achterstand ingehaald. Dit verklaart de relatieve stijging van de opbrengsten.

De resultatenrekening voor het boekjaar 2014 vertoont een batig saldo van € 3 456,00.

Het BDF is financieel gezond en dankzij de opgebouwde reserves kan het BDF de opvolging van het alternatief verslag bekostigen.

6) Voorstelling van het verslag van de commissaris voor de rekeningen 2014

Catherine Lemière moest dit verslag opstellen. Olivier Magritte heeft haar de volledige boekhouding van het BDF bezorgd en de bewegingen in een namiddag uitvoerig toegelicht. Zij heeft de gebruikelijke controles uitgevoerd en haar verslag op basis van de vaststellingen opgesteld. De voorzitter leest het verslag op de vergadering. Het bevat geen enkel voorbehoud.

7) Goedkeuring van de rekeningen 2014

F. Verstraete vraagt waartoe dit verslag dient, aangezien het BDF geen subsidies krijgt.

P. Gyselinck antwoordt dat de externe commissaris inderdaad niet verplicht is, maar toezicht op het werk van de bestuurders en bescherming van zowel de RvB als de AV zijn wel nodig.

F. Verstraete reageert dat het kleine bedragen betreft, maar heeft begrip voor deze aanpak.

G. Marlière benadrukt dat de commissaris dit vrijwillig doet.

De rekeningen worden unaniem aangenomen, zonder opmerkingen.

8) Kwijting van de commissaris voor de rekeningen

De vergadering geeft de commissaris voor de rekeningen kwijting.

9) Kwijting van de bestuurders

De vergadering geeft de bestuurders kwijting.

10) Voorstelling van de begroting 2015

Aangezien de penningmeester, Philippe Bodart, nog een andere vergadering moet bijwonen, stelt hij nu reeds de begroting voor 2015 voor.

De gebruikelijke uitgavenposten voor verzekeringen, publicatie, vertegenwoordiging en boekhouding zijn ingecalculeerd. Het zal waarschijnlijk niet nodig zijn de vroegere reserves aan te spreken.

F. Tolfo is verbaasd dat de bijdrage zo hoog is en vraagt de RvB wat het BDF van het EDF krijgt. Kunnen wij meer verwachten?

G. Marlière vindt dat er altijd meer gevraagd moet worden! Desondanks kan de bijdrage verschillen volgens het statuut van de structuur (ngo of nationale raad), het bbp, en de bevolking van de lidstaat in kwestie.

Het EDF volgt alle Europese aangelegenheden die een impact hebben op personen met een handicap. Het EDF betreft zijn leden hierbij en vraagt hun advies. Het werkt intensief samen met zijn leden (bijv. mobiliteitskaart). Het is jammer dat de kaart in Europa (nog steeds) niet geworden is wat het BDF voor ogen had: zo willen sommigen gratis vervoer afhankelijk maken van die kaart. Op zich een aantrekkelijk idee, ware het niet dat wij er nog lang op zullen mogen wachten.

Het EDF levert uitstekend lobbywerk op Europees en internationaal vlak. Het is de gesprekspartner van de Europese Commissie en de enige ingo die de 80 miljoen personen met een handicap verdedigt – een serieuze vereniging die sterke positienota's levert!

Tot slot benadrukt zij dat de steun van het EDF bij de verdediging van het alternatief verslag door het BDF een belangrijke rol gespeeld heeft, dankzij de deskundigheid van zijn personeel en de goede voorbereiding van de twee vergaderingen tussen het BDF en het Comité voor de rechten van personen met een handicap in Genève.

Op de vraag of het bedrag correct is, moet de secretaris-generaal het antwoord schuldig blijven. De meeste middelen die nodig zijn voor de goede werking van het EDF mogen dan wel gesubsidieerd zijn door de Europese Commissie, zij moeten wel voor 15 % 'meegefinancierd' worden door het EDF. Zonder ledenbijdrage zou het EDF niet kunnen overleven.

De begroting wordt goedgekeurd.

11) Voorstelling van het actieplan 2015

De agenda maakt het niet mogelijk het actieplan volledig in detail te bekijken. De secretaris-generaal vestigt de aandacht op de gebrekkige toegankelijkheid van de internetdiensten, de spoorwegen (cf. hervormingen sinds begin dit jaar die niet bevorderlijk zijn voor het vrije verkeer van personen met een handicap, onder andere de toeslag voor wie een biljet op de trein koopt, terwijl steeds meer stations sluiten en loketten vervangen worden door automaten die niet toegankelijk zijn voor personen met een zintuiglijke of verstandelijke handicap, en waarbij geen rekening gehouden wordt met ouderen die niet vertrouwd zijn met deze nieuwe technologie), standaardisatie, ... stuk voor stuk dossiers waarvoor de EU actief kan wetgeven en de uitvoering ervan kan opvolgen.

De secretaris-generaal veronderstelt dat iedereen het document gelezen heeft en zal dus eventuele vragen beantwoorden.

Voor de leden het woord krijgen, wil zij nog enkele punten onder de aandacht brengen.

Het secretariaat is opnieuw versterkt met een medewerkster en beschikt dus weer over voldoende mankracht om de verwachtingen van de raad van bestuur in te lossen: het BDF wil zijn participatieve aanpak – de sleutel van het succes van zijn alternatief UNCRPD-verslag – behouden.

Het UNCRPD-Verdrag blijft het stokpaardje van het BDF: gelet op de vaststellingen en de aanbevelingen moet de aandacht van de beleidsmakers daarop gevestigd worden.

Het contact met de Europese Unie zal ook bepalend zijn in een periode waarin de sociale rechten voor de zwaksten bedreigd worden. De volgende vergadering in april met Europees commissaris voor Werkgelegenheid en Sociale Zaken, Marianne Thyssen, zal een eerste concrete stap zijn. Het BDF en het EDF zullen alles in het werk stellen om tot concrete verbintenissen te komen in de dossiers waarvoor zij bevoegd zijn, en om het VN-Verdrag in de Europese bevoegdheden uit te voeren.

Nu worden vragen aan G. Marlière gesteld.

F. Verstraete vraagt zich af of er echt sprake is van vrij verkeer voor personen met een handicap indien het stelsel om inclusie te bevorderen gebaseerd is op de 'vaste verblijfplaats' van personen met een handicap. Hij haalt het voorbeeld aan van een Franstalige dove die in Vlaanderen woont en die les volgt in een school

in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die tot de Franse Gemeenschap behoort. Die persoon heeft ondersteuning in gebarentaal nodig. In theorie financiert het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die ondersteuning, maar de dienst kan betrokkene geen financiële hulp bieden omdat hij/zij niet gedomicilieerd is in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Ook het Vlaams Gewest kan betrokkene niet helpen omdat het enkel Vlaamse gebarentolken betaalt. Een schrijnende situatie die personen met een handicap uit het maatschappelijk leven uitsluit.

F. Bouquelloen vraagt dat Europa druk uitoefent om die situatie te veranderen.

D. Tresegnie zegt dat op verzoek van de RvB een brief gestuurd zal worden naar alle Belgische ministers die belast zijn met hulp voor personen met een handicap. In die brief zal die situatie aan de kaak gesteld worden en gevraagd worden dit snel op te lossen (de brief wordt thans vertaald).

12) Aannemen van het actieplan 2015

De leden van de AV gaan unaniem akkoord met het actieplan voor 2015.

13) Aannemen van de begroting 2014

De leden van de AV gaan unaniem akkoord met de begroting voor 2014.

Het eerste deel van de Algemene Vergadering over de statutaire verplichtingen wordt afgerond.

=====

Aankomst en verwelkoming van de Europese parlementsleden en van hun vertegenwoordigers:

Helga STEVENS, EU-afgevaardigde en haar parlementair medewerkster, Annika PABSCH

Richard Miller, directeur van de MR-studiedienst en vertegenwoordiger van EU-afgevaardigde Louis MICHEL

Gilles DE STERCKE, parlementair medewerker en vertegenwoordiger van EU-afgevaardigde Hugues BAYET

Elisabeth BULCKE, parlementair medewerkster en vertegenwoordigster van EU-afgevaardigde Ivo BELET

Voor het tweede deel, een constructieve gedachtewisseling over het alternatief UNCRPD-verslag van het EDF, vraagt de voorzitter een rondvraag waarin iedereen zich voorstelt.

De voorzitter bedankt iedereen en geeft onmiddellijk het woord aan Catherine Naughton, directrice van het EDF, voor de presentatie van het alternatief verslag van het EDF.

C. Naughton herinnert eraan dat het EDF een onafhankelijke ong is die reeds sinds 1986 bestaat en die 80 miljoen personen met een handicap in Europa vertegenwoordigt. Het bestaat uit nationale raden voor personen met een handicap, zoals het BDF, maar ook organisaties die werken rond specifieke onderwerpen, bijv. Autism Europe.

Het EDF streeft naar meer mensenrechten voor personen met een handicap bij de Europese instellingen.

Voor zijn alternatief verslag heeft het EDF de bijdragen van de leden over hun vakgebied gekregen (bijv. ENIL – European Network on Independent Living – over artikel 19), maar ook van organisaties van het maatschappelijk middenveld (bijv. EWL – European Women's Lobby – over artikel 6 over vrouwen en meisjes met een handicap). Drie versies van het verslag werden voorgelegd aan de leden. Het eindverslag werd in november 2014 aangenomen en in februari 2015 gepubliceerd.

Uiteraard was het verslag de gelegenheid om opmerkingen over het EU-verslag te formuleren. Het bevat eveneens een analyse van elk artikel van het Verdrag en een reeks aanbevelingen.

Het verslag werd in twee delen opgesplitst: de uitvoering van het Verdrag door de Europese beleidsmakers en de uitvoering door de EU als bestuur.

Kort samengevat kunnen wij zeggen dat het doel van het Verdrag – het volledige genot van alle mensenrechten op voet van gelijkheid met anderen door personen met een handicap bevorderen, beschermen en waarborgen – nog niet gerealiseerd is in de EU.

Zo ondervinden personen met een handicap belemmeringen om zich vrij te verplaatsen in de EU, worden zij op alle levensvlakken gediscrimineerd, en is er meer armoede en sociale uitsluiting door de economische crisis.

De voornaamste aanbeveling van de EU bestaat erin een Pact Handicap uit te werken en op te nemen in de Europese Strategie 2020.

Tijdschema voor de besprekingen met de VN-deskundigen:

- 2 april 2015: bespreking door het Comité voor de rechten van personen met een handicap (Comité) over de list of issues voor de EU
- 17 april 2015: formele goedkeuring van de list of issues
- eind augustus 2015: constructieve dialoog tussen de EU en het Comité
- 3 september 2015: goedkeuring van de eindopmerkingen door het Comité (aanbevelingen)
- voorstelling van het alternatief verslag door het EDF aan het Comité tijdens de zittingen van april en augustus 2015

C. Naughton wil even stilstaan bij de Europese opvolgingsinstantie van het UNCRPD (artikel 33.2).

- Samenstelling: het Europees Parlement (LIBE, EMPL en PETI), de Europese Commissie, het FRA, de Europese Ombudsman en het EDF
- Politieke vergadering op 4 maart 2015 – formele goedkeuring van het werkprogramma 2015 – 2016
- Uitnodiging om deel te nemen aan de beoordeling in Genève – presentatie op 2 april 2015 voor het Comité
Het EDF zal uitleggen hoe de instantie uit 33.2 werkt. Het zal de nadruk erop leggen dat
 - er geen parlementaire commissie voor de handicap is;
 - de task force tussen commissies (EMPL, LIBE, PETI, ...) voor de uitvoering van het UNCRPD de toezichtinstantie uit artikel 33.2 van het UNCRPD is (wordt opgericht). Dit werd beslist op de Conferentie van voorzitters (december 2013, januari 2015). Zij vervult de rol van contactpunt, en zorgt vooral voor een horizontale coördinatie om verschillen in de uitvoering van het UNCRPD te voorkomen. Zij zal een algemene strategie uitwerken voor de uitvoering van het Verdrag en is als volgt opgebouwd:

- Zij staat onder leiding van de commissie van Werkgelegenheid en Sociale Zaken.

- De meeste parlementaire commissies nemen deel: LIBE, TRAN, IMCO, DROI, ENVI, JURI, BUDG, FEMM, CULT, PETI (1 of meer afgevaardigden per commissie + secretariaat van de commissies).
- Het EDF wil hier actief bij betrokken en geraadpleegd worden (artikel 4.3) en zal aanbevelingen formuleren.
- De interfractiegroep Gehandicapten is een informeel, niet permanent orgaan.
- De high-levelgroep voor gelijke kansen voor mannen en vrouwen en diversiteit zorgt ervoor dat het EP als openbaar bestuur het UNCRPD uitvoert.
- De parlementaire commissies volgen de uitvoering van het UNCRPD niet systematisch op.
- Conclusie: de architectuur moet versterkt worden en het UNCRPD moet geïntegreerd worden in alle processen in verband met grondrechten van het EP. Tot nu toe was het EP grotendeels uit de interinstitutionele dialoog over de EU-voortgangsevaluatie door het Comité voor de rechten van personen met een handicap uitgesloten. Het EDF stelt een verslag op initiatief van het EP voor, met advies van de verschillende parlementaire commissies die betrokken zijn bij het Verdrag.

De voorzitter bedankt de directrice en vraagt de vertegenwoordigers van het EP hun bedenkingen toe te lichten.

H. Stevens vertegenwoordigt de commissie LIBE en volgt de uitvoering van het UNCRPD bij binnenlandse zaken en migratie. Zij heeft meerdere opmerkingen:

- De commissie PETI is nieuw, en de werkwijze en prioriteiten ervan moeten thans vastgelegd worden.
- Wij bevinden ons hier wel degelijk in een Europees denkkader waarin het subsidiariteitsprincipe geïntegreerd moet worden. De EU kan een meerwaarde bieden.
- De EU moet de hand in eigen boezem steken: zo is haar website niet toegankelijk voor personen met een zintuiglijke of verstandelijke handicap. Ander voorbeeld: de commissie LIBE is

openbaar en voor iedereen toegankelijk, maar er wordt geen rekening gehouden met de noden van doven of blinden.

G. Marlière vraagt de vertegenwoordigers van de parlementsleden naar hun prioriteiten.

R. Miller komt eerst terug op de hervorming van de spoorwegen die G. Marlière als voorbeeld van ontoegankelijke dienstverlening aangehaald heeft. Hij heeft contact opgenomen met het kabinet Galant, dat hem bevestigd heeft dat er geen toeslag aangerekend wordt op vertoon van een kaart voor personen met een handicap (n.v.d.r.: het BDF is al jaren vragende partij voor dergelijke kaart, die thans nog niet bestaat), en dat de minister voor de rest volledig openstaat voor een debat.

Meer in het algemeen vindt R. Miller dat Europa een concreet antwoord moet geven op de noden van de burgers. Personen met een handicap mogen niet de dupe worden van de regionalisering als gevolg van de 6e staatshervorming.

Er moet rekening gehouden worden met de budgettaire beperkingen, maar tegelijk moeten nieuwe initiatieven mogelijk blijven. Artikel 9 van het Verdrag maakt interactieve samenwerking tussen Europese parlementsleden en regionale parlementen mogelijk. Dit aspect moet verbeterd worden, aangezien geen rekening gehouden werd met het EP: democratie is de motor van de hervormingen. Nieuwe technologieën maken alles mogelijk. Zij moeten ingezet worden ten behoeve van iedereen. Toegang tot de arbeidsmarkt is onlosmakelijk verbonden met toegang tot onderwijs. Rechten moeten niet formeel, maar wel reëel zijn.

E. Bulcke is nieuw en wil weten welke noden de personen met een handicap hebben. Zij zal verslag uitbrengen aan afgevaardigde Ivo Belet.

G. Marlière kan hierop – weliswaar onvolledig – antwoorden. Daarbij zal zij de nadruk leggen op het verband tussen het verslag van het EDF en de Belgische beleidsmakers. In volgorde zijn dat:

- de transversale Richtlijn inzake gelijke kansen: er moet wel degelijk rekening gehouden worden met de verdeling van de bevoegdheden.
- de mobiliteitskaart voor personen met een handicap: beantwoordt aan de vragen en behoeften van de personen. Die kaart bevordert het vrije verkeer en de inclusie van personen met een handicap zonder dat zij hun handicap moeten rechtvaardigen, en waarbij zij volledig zelf bepalen of zij hun handicap al dan niet kenbaar maken. In plaats van toegang tot een reeks rechten en de overdraagbaarheid

ervan op te eisen, verkiest het BDF een basisinstrument dat toegang geeft tot bepaalde goederen en diensten, met inachtneming van de voorschriften van het land dat toegang ertoe geeft. Wij moeten beginnen met kleine domeinen, zoals ontspanning, cultuur en sport, en daarna uitbreiden.

- R. Vrydag legt ook de nadruk op de toegankelijkheid van informatie en diensten. Het European Accessibility Act (EAA) laat al jaren op zich wachten. Toegang tot informatie maakt levenskeuzen mogelijk. Toegang tot informatie wordt gerealiseerd door digitalisering en toegankelijke informatie voor iedereen.
- Statistieken zijn ook een prioriteit, omdat er thans een schrijnend tekort aan geldige gegevens is. Er is geen echt maatschappelijk beleid, wat tot onvolledige en te voorzichtige antwoorden leidt.
 - Deelname van personen met een handicap aan denkoefeningen en besluitvorming is een uitdaging voor Europa, maar ook voor België.
 - Tewerkstelling: sensibilisatie heeft haar grenzen bereikt. Werkgevers voeren de crisis om de haverklap aan om geen personen in dienst te moeten nemen; vaak zien zij vlugger iemands gebreken dan iemands vaardigheden.
 - Sociale bescherming: bestaansonzekerheid en handicap zijn nauw met elkaar verbonden. De crisis heeft grote gevolgen voor personen met een handicap, omdat de sociale bescherming in alle Europese landen vermindert (tegemoetkomingen en diensten). De Strategie 2020 heeft ongewilde gevolgen: activering en uitsluiting hangen samen. De sociale pijler plooit steeds voor de economische pijler, en dat is onaanvaardbaar. Het BDF wacht op een sterk signaal van Europa opdat het de sociale bescherming zou steunen.

G. De Stercke meldt dat Hugues Bayet plaatsvervangend lid is in de commissie LIBE. Hij onderstreept het belang van de task force en herinnert eraan dat Marie Arena deel uitmaakt van de commissie EMPL.

De vermindering van de begroting van de Europese instellingen leidt noodgedwongen tot minder actiemiddelen. Hij staat volledig achter transversaliteit en betreurt dat de non-discriminatie-richtlijn in de Ministerraad blokkeert. Toch raadt hij aan een beroep te doen op de commissie LIBE, die de Europese Commissie bijvoorbeeld zou kunnen vragen hoe het zit met de tewerkstellingsgraad van personen met een handicap. De Commissie zal geen cijfers kunnen geven, hiermee verveeld zitten, en naar een oplossing zoeken.

G. Marlière zou graag weten wat de vertegenwoordigers vinden van de toegelichte prioriteiten.

I. Borré wijst erop dat de tijd dringt: het volstaat niet te zeggen wat men wil, er moet ook een tijdsdoelstelling vastgelegd worden. Er was jaren geleden al vraag naar een mobiliteitskaart, en heel wat mensen gaan akkoord met het project, maar toch gebeurt er niets.

H. Stevens stelt vast dat de PS en CD&V al lang aan het roer staan en dat er niets gebeurt. Er hangt weliswaar een prijskaartje aan de mobiliteitskaart, maar het is ook een economische investering. Er moet in die zin gelobbyd worden. Er zal zeker werk gemaakt worden van de mobiliteitskaart in de interfractiegroep Gehandicapten bij het Europees Parlement. Ook de regionale en federale regeringen moeten in actie komen. Wat de redelijke aanpassingen in universiteiten betreft, is H. Stevens van mening dat zij zelf hiervoor moeten zorgen, op basis van de noden van de studenten.

R. Miller wenst niet in te gaan op de Belgische politieke debatten. Dit zou ons afleiden van het Europese niveau.

Hij benadrukt dat alle besproken punten essentieel zijn! Wat op regionaal vlak gebeurt, moet ook op Europees vlak verdedigd worden. Het European Accessibility Act is belangrijk en interessant voor de opbouw van Europa, omdat het bijdraagt tot vooruitgang voor iedereen en tot de verwezenlijking van het Europees burgerschap. Hij wil de mobiliteitskaart zo goed mogelijk ontwikkelen.

Alle lidstaten lijden onder de financiële crisis. Wij kunnen niet langer toekijken, omdat het leven van personen met een handicap er echt wel op achteruitgaat. Er moet dringend actie ondernomen worden.

E. Bulcke herinnert eraan dat het EP geen initiatiefrecht inzake wetgeving heeft, maar wel vragen mag stellen aan de Europese Commissie. Zo kan I. Belet, die in de commissie TRAN zetelt, dossiers die verband houden met toegankelijkheid 'vooruihelfen'.

R. Vrydag is van mening dat de druk aanzienlijk is, maar de interfractiegroep Gehandicapten moet een volwaardige gesprekspartner worden.

C. Naughton brengt in herinnering dat de list of issues belangrijk is voor het alternatief verslag en de bijhorende rapportering: de parlementsleden en de Europese Commissie moeten dit samen in april bespreken. Evenzo zal er in september opnieuw gelegenheid zijn om over de bevordering van inclusie in het algemeen te praten. Er moet een permanente interinstitutionele dialoog zijn. De mensenrechten moeten de leidraad bij uitstek zijn. Zij herinnert aan artikel 8,

dat bepaalt dat het UNCRPD bevorderd moet worden. Dat geldt ook voor de Europese instellingen! 80 miljoen personen met een handicap wachten op iets concreets en dat is belangrijk voor Europa in het algemeen.

F. Verstraete bedankt de parlementsleden en hun vertegenwoordigers voor hun inzet, maar vindt dat sensibilisatie nodig blijft. Daarvoor verwijst hij naar het project 112, een 'step by step'-project: er moet vooraf ingeschreven worden en het systeem is niet toegankelijk voor personen zonder handicap (wat nochtans heel nuttig zou zijn bij inbraak), noch voor toeristen of werknemers op doorreis. Europa moet nadrukkelijker optreden.

F. Bouquelloen benadrukt het belang van uniforme standaarden in heel Europa.

M. Kempen wil nog eens terugkomen op de toegankelijkheid van het openbaar vervoer: in Vlaanderen is de toegankelijkheid van bus (maatschappij De Lijn) en trein (NMBS) eenvoudigweg een ramp.

G. Marlière benadrukt dat toegankelijkheid een garantie is voor deelname en dat het BDF bij het Europees Parlement erop zal aandringen dat de EU sneller vooruitgang boekt op dat vlak.

P. Gyselinck bedankt alle deelnemers voor hun bijdrage.